

پا به پای ارباب

این فقط «پا به جاده» رفتن نیست
یک «ملاقات ساده» رفتن نیست

***

می رسی تا خدا... درنگ نکن
این فقط یک «پیاده» رفتن نیست

کنار قدم های جابر ...

کاری از مدرسه علمیه عباسقلی خان شاملو
تالیف: حجه الاسلام و المسلمین هادی دشن
طرح اصلی جلد: ف.نریمان زاده
سال چاپ: ۱۳۹۵
قیمت: ۵۰۰۰ ریال
(توزیع رایگان ویژه زائران اربعین حسینی)
مرکز پخش: مشهد- حرم مطهر- ابتدای خیابان نواب صفوی
مدرسه علمیه عباسقلی خان شاملو
تلفن:۳۳۶۴۱۶۱۵-۰۵۱

فهرست مطالب

سخن نخست

هر چیز، ارزش و قیمتی دارد:
طلا به مقدار عیار آن؛
زندگی به مقدار صفایی که دارد؛
عالم و دنیا به مقدار دوامی که دارد؛
انسان به مقدار کمالی که دارد؛
و عشق به مقدار صداقتی که در آن است.
با این وجود، ارزش برخی امور را نمی‌توان برزبان آورد:

عَنْ أَبِي جَعْفَرٍ علیه‌السلام **قَالَ: «لَوْ یَعْلَمُ النَّاسُ مَا فِي زِیَارَةِ قَبْرِ الْحُسَیْنِ** علیه‌السلام **مِنَ الْفَضْلِ لَمَاتُوا شَوْقاً وَ تَقَطَّعَتْ أَنْفُسُهُمْ عَلَیْهِ حَسَرَاتٍ...** : اگر مردم می‌دانستند، زیارت قبر امام حسین علیه‌السلام چقدر فضیلت و ثواب دارد، همواره از شوق می‌مردند و نفسهایشان از روی حسرت بند می‌آمد... »
(وسائل الشیعه، ج۱۴، ص۴۵۳)

👌 در این گنجینه دُرّهای نابی از لعل دُر افشان آقای عالمین، مولایمان حسین علیه‌السلام که می‌تواند بهترین توشه راه در این سفر معنوی باشد، تقدیم شده است.

از خداوند متعال توفیق روز افزون همه زائران و دوست-داران اهل بیت علیهم‌السلام را در بالا بردن مراتب معرفت و معنویت خواستاریم. از اینکه دعاگویمان هستید و در تقویت این کار ما را یاری می‌کنید سپاس‌گذاریم.

اللهم اجعلنا عندک وجیهاً بالحسین علیه السلام

فی الدنیا و الآخره

به پاکی دریا، به وسعت آسمان

قال رسول الله صلی الله علیه و آله: «حُسَینٌ مِنِّي وَ أنَا مِن حُسَینٍ أحَبَّ اللهُ مَن أحَبَّ حُسَینَا... : حسین علیه السلام از من و من از حسین علیه السلام هستم. خدا دوستار کسیست که دوستار حسین علیه السلام است...» (بحار الأنوار، ج۳۷، ص۷٤)

بارزترین ویژگی دوستان امام حسین علیه السلام

در یکی از زیارات شهدای کربلا می‌خوانید: «**أشهَدُ أنَّکُم جَاهَدتُم فِی سَبِیلِ اللهِ، الذّابُّونَ عَنْ تَوْحِیدِ اللهِ** : سلام بر شما که یاوران دین خدا و حامیان دین خدا بودید و برای حاکمیت دین و محو ظلم و ستم و شرک و الحاد و بت پرستی جنگیدید و بذل جان کرده‌اید» (مفاتیح الجنان، زیارت امام حسین ع و سایر شهداء)

از این عبارت می‌فهمیم که بارزترین ویژگی اصحاب حضرت پاسداری از دین خدا بوده است.

هدیه معرفتی

شهدای کربلا خود را وقف حفظ و پاسداری دین خدا کرده بودند و جان و مال و حیثیت را برای برپایی حاکمیت دین خدا ایثار و نثار کردند.

چه خوب که تمام قدم‌هایی که در این سفر برمی‌داریم به قصد نصرت و یاری دین خدا باشد و از خدا بخواهیم که ما را در این مسیر یاری دهد تا با تمام وجود آنچه را که موجب رضایت خود اوست انجام دهیم و با این زیارت جزء اصحاب و دوستاران راستین مولایمان حضرت سیدالشهداء شویم، زندگی کنیم و بمیریم.

به صافی و زلالی آب

قَالَ الْحُسَیْنُ بْنُ عَلِیٍّ علیه‌السلام : «مَنْ عَبَدَ اللهَ حَقَّ عِبَادَتِهِ آتَاهُ اللهُ فَوْقَ أَمَانِیِّهِ وَ كِفَايَتِهِ : هر کس خدا را آنگونه که سزاوار است بندگی کند، خداوند متعال بیش از آرزوها و کفایتش به او عطا خواهدکرد.» (بحار الأنوار، ج۶۸، ص۱۸۴)

خیام اباعبدالله الحسین علیه‌السلام تجلی‌گاه بندگی خدا

قَالَ لِأَخِيهِ الْعَبَّاسِ علیه‌السلام: «إِنِ اسْتَطَعْتَ أَنْ تَصْرِفَهُمْ عَنَّا فِي هَذَا الْيَوْمِ فَافْعَلْ لَعَلَّنَا نُصَلِّي لِرَبِّنَا فِي هَذِهِ اللَّيْلَةِ فَإِنَّهُ يَعْلَمُ أَنِّي أُحِبُّ الصَّلَاةَ لَهُ وَ تِلَاوَةَ كِتَابِهِ... : امام حسین علیه‌السلام در شب عاشورا به برادرشان حضرت اباالفضل عباس علیه‌السلام فرمودند: اگر توانستی تا بامداد فردا برای ما مهلت بگیر، که

امشب برای پروردگارمان نماز بخوانیم، خدا می‌داند که من نماز و قرآن خواندن را دوست دارم» (اللهوف ، ص۸۹)

هدیه معرفتی

روز عاشورا در آن بحبوحه جنگ و کشتار خونین بهترین افراد روی زمین، وقتی *ابو ثمامه صیداوی* نزد سیدالشهداء یادآور وقت نماز شد، امام حسین سر خود را بطرف آسمان بلند کردند و فرمودند: بیاد نماز آمدی، خدا تو را از نمازگذاران محسوب نماید.

در طول سفر توجه داشته باشیم که هیچ چیز حتی زیارت و عزاداری و پیاده‌روی، باعث غفلت ما از بندگی خدا (توجه به احکام، انجام واجبات و ترک محرمات و به ویژه نماز جماعت اول وقت) نشود. اگر توانستید در طول مسیر هنگام نماز اذان بگویید و دیگران را به نماز دعوت کنید.

به استواری سرو

قَالَ الْحُسَیْنُ بْنُ عَلِیٍّ علیه‌السلام: «**إِنَّ حَوَائِجَ النَّاسِ إِلَیْکُمْ مِنْ نِعَمِ اللهِ عَلَیْکُمْ فَلَا تَمَلُّوا النِّعَم** : همانا نیازهای مردم به شما از

نعمت‌های خداوند بر شماست، پس از این نعمت‌ها بی‌زار و ملول نشوید» (بحار الأنوار، ج۷۱، ص۳۱۸)

اباعبدالله الحسین‌علیه‌السلام اسوه گره‌گشایی از مردم

شعیب بن عبدالرحمن خزاعی نقل کرده است که در روز عاشورا بر پشت اباعبدالله الحسین‌علیه‌السلام اثری دیده شد، از امام سجادعلیه‌السلام پرسیدند که اینها اثر چیست؟

فَقَالَ‌علیه‌السلام : «هَذَا مِمَّا کَانَ یَنْقُلُ الْجِرَابَ عَلَی ظَهْرِهِ إِلَی مَنَازِلِ الْأَرَامِلِ وَ الْیَتَامَی وَ الْمَسَاکِینِ : حضرت فرمودند: پدرم همواره انبانهای طعام و چیزهای دیگر را بر پشت خود می‌گذاردند و به خانه بیوه‌زنان و کودکان‌یتیم و فقرا و مساکین می‌بردند.»(بحارالانوار، ج۴۴، ص۱۹۰)

هدیه معرفتی

قَالَ رَسُولُ اللهِ‌صلی‌الله‌علیه‌وآله: «اسْتَنْزِلُوا الرِّزْقَ بِالصَّدَقَةِ؛ با پرداخت صدقه روزی خود را زیاد نمایید» (جعفریات، ص۵۷)

در طول سفر علاوه بر اینکه به همراهان خود به ویژه افراد مسن کمک می‌کنیم و هر روز خود را با صدقه آغاز می‌کنیم، چه خوب است که در طول پیاده روی به یاد فقرا و ایتام هم باشیم.

یادآوری: هستند عزیزانی که با وجود نداشتن توان مالی، با تمام توان پذیرای زایران امام حسین علیه‌السلام می‌شوند. چه خوبست که ما هم به نحوی از زحماتشون قدردانی کنیم با دادن یادگاری یا هدیه‌ای هر چند کوچک...

به سبزی و خرمی بهار

عَنِ الْحُسَیْنِ بْنِ عَلِیٍّ علیه‌السلام أَنَّهُ قَالَ: «**مَنْ سَرَّهُ أَنْ یُنْسَأَ فِی أَجَلِه وَ یُزَادَ فِی رِزْقِه فَلْیَصِلْ رَحِمَهُ**: هرکس خوش دارد که مرگش به تأخیر افتد و روزی‌اش افزون شود، با خویشانش پیوند برقرار کند.» (بحارالأنوار، ج۷۱، ص۹۱)

فاصله‌هایی میان ما و ماه

زمانی که علی بن مهزیار اهوازی به محضر امام عصر مشرف شد، امام علیه‌السلام به او فرمودند: ای ابوالحسن، ما شب و روز منتظر ورودت بودیم، چرا این قدر دیر نزد ما آمدی؟ عرض کردم: آقای من! تاکنون کسی را نیافته بودم که دلیل و راهنمای من به سوی شما باشد.

امام فرمودند: آیا کسی را نیافتی که تو را دلالت کند!؟ بعد انگشت مبارک را به روی زمین کشیده، سپس فرمودند: نه لکن شماها اموالتان را فزونی بخشیدید، و بر بینوانان از

مؤمنین سخت گرفته، آنان را سرگردان و بیچاره کردید، و رابطه خویشاوندی را در بین خود بریدید. دیگر شما چه عذری دارید؟ (**دلائل الإمامة،۵۴۲**)

هدیه معرفتی

امام حسین علیه‌السلام می‌فرمایند: کسی در صله رحم بهتر است که نسبت به خویشاوندانی که با او قطع رابطه کرده‌اند، دلجویی و صله رحم نماید.

پسندیده است که این سفر را غنیمت بشماریم و روزی را اختصاص بدهیم برای اصلاح کردن بین اقوام و خویشاوندان و افزودن صمیمت و هم دلی، و برای هر کدام یک عملی را به جا بیاوریم (مثلا هر کدام از اعمال مسجد کوفه و سهله، را به نیابت از آنها انجام دهیم یا چند رکعت نماز در مشاهد مشرفه برایشان بخوانیم) و بعد از برگشت و ملاقات به آنها بگوییم که من در آن نقطه و با آن عمل به یاد شما بودم و برایتان این کار را نجام دادم.

یادآوری: بهتر است بدانید که یک عمل مستحبی را می‌توان به نیابت از هزاران نفر بجا آورد و در ثواب همه

آنها شریک بود. (انشاءالله شهدا و امام عزیزمان را در این زیارت نیابتی فراموش نکنیم)

به آسودگی پرستوهای مهاجر

«**وَ قَالَ الْحُسَيْنِ بْنِ عَلِيٍ**علیه‌السلام : «**مَنْ أَحْجَمَ عَنِ الرَّأْيِ وَ عَيِيَتْ بِهِ الْحِيَلُ كَانَ الرِّفْقُ مِفْتَاحَه** : هرکس از اظهار نظر درماند و راه چاره درمانده‌اش کند، نرمی و مدارا کلید (خلاصی) او باشد.» (بحار الأنوار، ج۷۵، ص۱۲۸)

مدارا و نرم خویی امام حسین علیه‌السلام

شخصی از اهل شام، به قصد حج یا مقصد دیگر به مدینه آمد. چشمش افتاد به مردی که در کناری نشسته بود. توجهش جلب شد، پرسید: این مرد کیست؟ گفته شد: «حسین بن علی بن ابیطالب علیه‌السلام است»،
سوابق تبلیغاتی عجیبی که در روحش رسوخ کرده بود، موجب شد که دیگ خشمش به جوش آید و قربة الی الله! آنچه می‌تواند دشنام نثار امام حسین علیه‌السلام کند.
امام حسین علیه‌السلام بدون آن که خشم بگیرد و اظهار ناراحتی کند، نگاهی پر از مهر و عطوفت به او کرد و پس از آن که

چند آیه از قرآن مبنی بر حسن خلق و عفو و اغماض قرائت کرد، به او فرمود: «ما برای هر نوع خدمت و کمک به تو آماده ایم» آنگاه از او پرسید: «آیا از اهل شامی؟» جواب داد: آری. حضرت فرمودند: «من با این خلق و خوی سابقه دارم و سرچشمه آن را می دانم.» پس از آن فرمود: «تو در شهر ما غریبی، اگر احتیاجی داری، حاضریم به تو کمک دهیم، حاضریم در خانه خود از تو پذیرایی کنیم. حاضریم تو را بپوشانیم، حاضریم به تو پول بدهیم»

مرد شامی که منتظر بود با عکس العمل شدیدی برخورد کند، چنان منقلب شد که گفت: «آرزو داشتم در آن وقت زمین شکافته می‌شد و من به زمین فرو می‌رفتم و این چنین نشناخته و نسنجیده گستاخی نمی‌کردم. تا آن ساعت برای من، در همه روی زمین کسی از حسین و پدرش مبغوض‌تر نبود و از آن ساعت برعکس، کسی نزد من از او و پدرش محبوب‌تر نیست» (داستان راستان)

هدیه معرفتی

امام حسین علیه‌السلام می‌فرمایند: ادب این است که از خانه خود بیرون آیی و با هیچکس برخورد نکنی مگر آنکه او را برتر از خود ببینی.

توجه دارید که در مسیر با گروه‌ها و افراد مختلف از سایر شهرها و کشورها برخورد دارید و ممکن است که به خاطر اندک مسائلی با رفتارهای نامتناسبی مواجه شوید.

اما در همه حال رفتار نیکو و شایسته را فراموش نکنیم و به همه احترام بگذاریم و درباره هر موضوعی که می‌خواهیم گفت و شنود داشته باشیم با رفتاری مؤدبانه و محبت آمیز، رفتار نامتناسب طرف مقابل را گوشزد نماییم. در مباحث جناحی و اعتقادی هم با مدارا و رفق هم کلام شوید تا خدای نکرده دچار کدورت دل نشویم.

به پهنای آفتاب درخشان

امام صادق علیه‌السلام می‌فرمایند، پدرم از پدرشان حدیثی را نقل کردند که روزی مردی از اهل کوفه برای امام حسین علیه‌السلام نامه نوشت که مولای من مرا به خیر دنیا و آخرت آگاه سازید. حضرت در پاسخ برایش نوشتند:

«بِسْمِ اللهِ الرَّحْمنِ الرَّحِیمِ أَمَّا بَعْدُ فَإِنَّ مَنْ طَلَبَ رِضَی اللهِ بِسَخَطِ النَّاسِ کَفَاهُ اللهُ أُمُورَ النَّاسِ وَ مَنْ طَلَبَ رِضَی النَّاسِ بِسَخَطِ اللهِ وَکَلَهُ اللهُ إِلَی النَّاسِ وَ السَّلَامُ : .. اما بعد هرکس رضایت خدا را با وجود خشم مردم طلب نماید، خداوند او را

در بین مردم حمایت می‌نماید و هرکس با خشم خدا، رضایت مردم را کسب نماید، خداوند او را به مردم واخواهد گذاشت؛ والسلام» (الإختصاص، ص۲۲۵)

راهی برای کمال عقل

امام حسین علیه‌السلام می‌فرمایند: «**لایَکمُلُ العَقلُ الاّ بِاتِّباعِ الحَقِّ؛** عقل، جز با پیروی از حق، کامل نمی‌شود.» (اعلام الدین، ص۲۹۸)

هدیه معرفتی

قَالَ أَمِيرُ الْمُؤْمِنِينَ علیه‌السلام : «**التَّفَكُّرُ يَدْعُو إِلَى الْبِرِّ وَ الْعَمَلِ بِهِ:** تفکر انسان را به نیکی و عمل به نیکی دعوت می‌کند» (کافی، ج۳، ص۱۴۲)

در این چند روزی که مهمان خوان با کرامت حضرت سیدالشهدا هستیم ساعات و اوقات فراغت فراوانی داریم (مثل مواقع استراحت در موکب‌ها و...) که اگر مدیریت و برنامه ریزی نکنیم به راحتی از دست خواهندرفت و باز گرداندن آن‌ها محال است. بهترین کار این است که یک کاغذ و قلم برداریم و چند دقیقه‌ای تفکر کنیم که در طول زندگی چقدر در مسیر رضایت خدا تلاش کرده‌ایم و چه به

دست آورده‌ایم و چه قدر برای رضایت مردم دوندگی کرده‌ایم و چه چیزهایی را از دست داده‌ایم و بعد تصمیم بگیریم که هر روز خود را با رضایت خدا شروع کنیم و با رضایت خدا به پایان برسانیم و با مراقبه و محاسبه روزانه این روحیه را در خود افزایش بدهیم.

به زیبایی یاقوت

قَالَ الْحُسَيْنُ بْنُ عَلِيٍّ علیه‌السلام : «**أَنَا قَتِيلُ الْعَبْرَةِ لَا يَذْكُرُنِي مُؤْمِنٌ إِلَّا اسْتَعْبَرَ**: من کشته اشکم، هر مؤمنی مرا یاد کند، اشکش روان شود.» (الأمالی(للصدوق)، ص۱۳۸)

اشک بر امام حسین علیه‌السلام محک ایمان

شیخ جعفر شوشتری رحمه‌الله: «کسانی که نام این بزرگوار را می‌شنوند و تغییر حالی در خود نمی‌بینند، جداً نگران ایمان خود باشند! نام حسین علیه‌السلام محک ایمان است.»

شاید برایتان سؤال شود علتی که این همه در روایات ما سفارش به گریه بر ابا عبدالله شده است، چیست؟

یکی از دوستان تعبیر زیبایی در این مورد داشت: «برای اینکه یه روزی، یه جایی، یه امامی تنها موند و غریبانه

کشته شد از اون سال به بعد اهل بیت فرمودند از این به بعد هر سال برای غربت آن امام مقتول با لب عطشان، گریه و زاری کنید، تا یه روز دیگه، یه جای دیگه، یه امام دیگه تنها نمونه... !»

هدیه معرفتی

مرحوم علامه طباطبایی رحمه‌الله: «هیچ کس به هیچ مرحله‌ای از معنویت نرسید، مگر در حرم مطهر امام حسین علیه‌السلام و یا در توسل به آن حضرت سلام الله علیه...»

روزانه فرصتی را بگذارید تا به یک مجلس عزای حضرت سیدالشهدا شرکت نمایید. الحمدلله در طول مسیر و در جاهای مختلف بزم روضه‌خوانی برپاست، هرچند خسته هم باشید خود را محروم نکنید یا حتی اگر مجلسی را ندیدید خودتان اقدام کنید و مجلس به پا کنید. یا خودتان برای خودتان روضه بخوانید و اشک بریزید...

به طراوت شکوفه‌های بهار

مردی به اباعبدالله الحسین علیه‌السلام عرض کرد: ای فرزند رسول خدا من از شیعیان شمایم!

حضرت به او گفتند: از خدا بترس، و چیزی را ادعا مکن که خدا به تو بگوید: دروغ گفتی و در ادعایت فاجر شدی! «**إِنَّ شِیعَتَنَا مَنْ سَلِمَتْ قُلُوبُهُمْ مِنْ کُلِّ غِشٍّ وَ غِلٍّ وَ دَغَلٍ وَ لَکِنْ قُلْ: أَنَا مِنْ مُوَالِیکُمْ وَ مِنْ مُحِبِّیکُمْ...** : همانا شیعیان ما کسانی هستند که دلهایشان از هر غش و غل و دغلی پاک است. لکن بگو: من از موالیان و محبین شمایم... » (بحار الأنوار، ج۶۵، ص۱۵۵)

ملاک تشیّع و میزان محبت به اهل بیت علیهم‌السلام

مردی به همسرش گفت: نزد فاطمه علیهاالسلام برو و درباره من از او سؤال کن که آیا من شیعه شما هستم یا خیر؟ همسرش نزد فاطمه علیهاالسلام رفت و از او سؤال کرد، حضرت فرمود: به او بگو «**إن کُنتَ تَعمَلُ بِمَا أمَرنَاکَ وَ تَنتَهِی عَمّا زَجَرنَاکَ عَنه فَأنتَ مِن شِیعَتِنَا وَ إلا فَلا...**»، اگر به آنچه تو را امر کردیم عمل می‌کنی و از آنچه نهی کردیم پرهیز می کنی تو از شیعیان ما هستی و گرنه شیعه ما نیستی.

زوجه آن مرد گوید: جواب فاطمه علیهاالسلام را به شوهرم رساندم، او گفت: وای بر من! چه کسی از گناهان و خطاها

به دور است؟ پس من در این صورت برای همیشه در جهنم هستم، زیرا هر کسی از شیعیان آن‌ها نباشد همیشه در آتش جهنم است، همسرش دوباره به خدمت فاطمه علیها السلام می‌رسد و سخن شوهرش را به آن حضرت می‌رساند.

فاطمه علیها السلام می‌فرمایند: به او بگو آن طور که گمان کردی نیست، شیعیان ما از بهترین افراد اهل بهشت هستند و هر کس ما را دوست بدارد و دوستان ما را هم دوست بدارد و دشمن دشمنان ما باشد و با قلب و زبانش ایمان آورده است، اگر مخالفت با امر و نهی ما کند شیعه ما نیست، گرچه به بهشت می‌رود، اما بعد از آنکه به وسیله بلاها و سختی‌ها از گناهانشان پاک شوند یا با انواع سختی‌ها در عرصه‌های قیامت و یا ورود در طبقه بالای جهنم که عذاب می‌شوند پاک شوند، آنگاه به خاطر محبتی که به ما دارند از جهنم نجاتشان می‌دهیم و به نزد خود می‌بریم... (بحار الأنوار، ج۶۵، ص۱۵۵)

هدیه معرفتی

یکی از فرصت‌های بسیار مغتنمی که در این سفر نصیب ما می‌شود این است که کمتر فکر گناه و معصیت خدا به ذهن ما می‌آید و کاملا می‌شود در این چند روز زندگی بدون

گناه را تجربه کرد و همه آن چیزهایی که برایمان نشدنی بود شدنی بشود. (غیبت، تهمت، دروغ، نگاه‌های حرام، شنیدنی‌های حرام، رفتارهای ناصواب و... همه کم رنگ می‌شوند) حالا سعی کنیم این توشه و ارمغان را با خود برداریم و به وطن بیاوریم و با برنامه صحیح زندگی اشتباهات گذشته را جبران کنیم و مسیر بندگی خدا را در پیش بگیریم. مواظب شیاطین در هر لحظه و هر مکان باشیم..(حرمت تن دادن به خواسته‌های نفسانی را هم فراموش نکنیم...)

به سپیدی یاس

در کمال‌الدین از امام حسین علیه‌السلام روایت شده: ما دوازده امام داریم، اول آنها امیرمؤمنان علی بن ابیطالب علیه‌السلام و آخرین آنها نهمین فرزند من است، او امام قائم به حق است و خداوند زمین را پس از آن که با کفر و بی‌دینی اهلش مرده باشد، به وسیله او زنده می‌کند و هم با وی دین حق اسلام را بر همه ادیان غالب می‌گرداند، هرچند مشرکان نخواهند. او غیبتی دارد که در آن مردم بسیاری از دین بر می‌گردند و گروهی‌دیگر، بر دینِ حق‌اسلام ثابت

می‌مانند و اذّیت می‌شوند و به آنها بگویند: اگر راست می گویید این وعده (موقع ظهور امام زمان شما) چه وقت عملی می‌شود؟

أَمَا إِنَّ الصَّابِرَ فِي غَيْبَتِهِ عَلَى الْأَذَى وَ التَّكْذِيبِ بِمَنْزِلَةِ الْمُجَاهِدِ بِالسَّيْفِ بَيْنَ يَدَيْ رَسُولِ اللَّهِ صلی الله علیه و آله : بدانید کسی که در دوران غیبت او، بر آزار و تکذیب صابر باشد مانند مجاهدی است که با شمشیر در رکاب رسول خدا صلی الله علیه و آله مجاهده کرده است. » (**کمال الدین و تمام النعمة**، ج۱، ص۳۱۷)

او هنوز تنهاست...

عیسی الخشاب می گوید: از محضر امام حسین علیه السلام سؤال کردند: آیا شما صاحب این امر هستید؟ فرمود: «**لا و لکن صاحب الامر الطرید الشرید الموتور بابیه** ...؛ نه من نیستم، بلکه صاحب این امر کسی است که از میان مردم کنار زده و رانده شده است در حالی که خون پدرش بر زمین مانده است ...» (**الإمامة و التبصرة من الحيرة**، ص۱۱۵)

حاجی نوری (ره) در معنای «شرید» می گوید: «رانده شده از مردمی که آن حضرت را نشناختند و قدر وجود

نعمت او را ندانستند و در مقام شکر گزاری و مقام حقش بر نیامدند; بلکه پس از این که از دست یافتن بر او ناامید شدند، به قتل و قمع ذریه طاهره ایشان پرداختند و به کمک زبان و قلم، سعی بر بیرون راندن نام و یاد او از قلوب و اذهان مردم کردند». (النجم الثاقب، ص ۷۸)

هدیه معرفتی

قَالَ أَمِيرُ الْمُؤْمِنِينَ عليه‌السلام:انْتَظِرُوا الْفَرَجَ وَ لَا تَيْأَسُوا مِنْ رَوْحِ اللَّهِ فَإِنَّ أَحَبَّ الْأَعْمَالِ إِلَى اللَّهِ عَزَّ وَ جَلَّ انْتِظَارُ الْفَرَجِ : همواره در انتظار فرج باشید و از رحمت خاصه خداوند متعال ناامید نشوید، چراکه دوست‌داشتنی‌ترین اعمال نزد خداوند متعال انتظار فرج است» (تحف العقول، ص۱۰۶)

دوستان و محبین اهل بیت در این روزها هیچ‌گاه از وجود حضرت و ناظر بودن حضرت بر اعمالمان غافل نباشیم و همواره برای تعجیل در ظهور دعا کنیم و عاجزانه و متضرعانه از خدا بخواهیم که با نابودی دشمنان جان‌کاه و خون‌آشام صهیونیستی (آمریکا، انگلیس، اسرائیل، آل سعود، آل خلیفه، داعش و...) حضرت را برای چاره‌سازی کار برساند. تا می‌توانید ذکر و دعا و ختم قرآن برای سلامتی و فرج فراموش نشود.

به استقامت و استواری کوه

در زیارت امام در روز اربعین جمله‌ای بسیار پر معنی وجود دارد و آن این است: «**و بَذَلَ مُهجَتَهُ فیک لِیَسْتَفیدَ عِبادَکَ مِنْ الجَهالَة**» فلسفه فداکاری حسین بن علی علیه‌السلام در این جمله گنجانده شده است. زائر در این زیارت به خدای متعال عرض می‌کند که این بنده تو، این حسین تو، خون خود را نثار کرد تا مردم را از جهالت نجات بدهد و از «**حیْرةُ الضَّلالَة**» هم چنین تلاش کرد مردم را از سرگردانی و حیرتی که در گم راهی است نجات بدهد...

درسی که حسین علیه‌السلام به بشریت آموخت

حضرت سیّدالشهدا به همه آموخت که در مقابل ظلم و در مقابل ستم، در مقابل حکومت جائر چه باید کرد. با این که از اوّل می‌دانست که در این راه که می‌رود راهی است که باید همه اصحاب خودش و خانواده خودش را فدا کند و این عزیزان اسلام را برای اسلام قربانی کند، لکن عاقبتش را هم می‌دانست. اگر نبود این نهضت، نهضت حسینی، یزید و اتباع یزید اسلام را وارونه نشان می‌دادند.

(مقام معظم رهبری)

هدیه معرفتی

دوستان روحیه سلحشوری و مجاهدت را در خود تقویت کنند و بدون توجه به شایعات و شبهات واهی دشمنان اسلام، به انقلاب و رهبری نظام و مراجع اعظام ایمان داشته باشند و با این صفای باطن و قلب آرام و مطمئن تحت قبه سیدالشهدا که دعا قطعا مستجاب است سربلندی نظام اسلامی در سرتاسر عالم را از خدا بخواهند و برای نابودی دشمنان اسلام خاص الخاص دعا کنند که تمام چشم‌های مستضعفین عالم به دستان شما دوخته شده است که برایشان به دعا بلند شود.

راهی به سوی عرش

عَنْ أَبِي الْحَسَنِ الرِّضَا عليه‌السلام قَالَ: «مَنْ زَارَ قَبْرَ أَبِي عَبْدِ اللهِ عليه‌السلام بِشَطِّ الْفُرَاتِ كَانَ كَمَنْ زَارَ اللهَ فَوْقَ عَرْشِهِ : هرکس قبر اباعبدالله الحسین عليه‌السلام را در کنار شط فرات زیارت کند، مانند کسی است که خدا را در فوق عرش زیارت نموده باشد.» (کامل الزیارات، ص۱۴۷)

آداب زیارت سیدالشهداء

تشرف به دیدار امام معصوم علیه‌السلام چه در حال حیات و چه پس از شهادت و هنگام زیارت قبور ائمه علیهم‌السلام آدابی دارد که آن را از دیدارهای معمولی جدا می‌کند. رعایت طهارت، ادب، متانت، توجه، حضور قلب از جمله این آداب است. زیارت قبر سیدالشهداء علیه‌السلام آداب ویژه‌تری دارد. این آداب بر اساس روایتی که مرحوم شیخ عباس قمی رحمه‌الله در کتاب مفاتیح الجنان از امام باقر علیه‌السلام آورده‌اند، عبارتند از:

۱. مصاحبت نیکو بنمائی با هر که رفیق تو است؛
۲. کم سخن گفتن مگر سخن خیر؛
۳. فراوان یاد خدا کردن؛
۴. زیارت با خشوع و رقت؛
۵. بسیار نماز خواندن و صلوات فرستادن؛
۶. پرهیز از آنچه سزاوار نیست و چشم‌پوشی ازحرام و شبهه؛
۷. احسان به برادران مؤمن پریشان (اگر کسی را دیدی که خرجیش تمام شده او را دستگیری کنی و خرجی خود را میان خود و او به طور مساوی قسمت کنی!)؛
۸. ترک خصومت و جدال و قسم خوردن و منازعه.

۹. حفظ تقیه که باعث قوام دین است؛

☑ مراقب باشیم! در شرایط حاضر شدیداً از اختلاف افکنی‌هایی که توسط استکبار طرح ریزی شده پرهیز شود تا خدای نکرده در زمین دشمن بازی نکنیم... به عنوان نمونه لعن‌های آشکار و توهین به اعتقادات دیگر اقوام اسلامی

در پایان روایت مذکور، حضرت می‌فرمایند: اگر با این روش به زیارت اباعبدالله الحسین علیه‌السلام مشرف شدی ثواب حج و عمره برایت نوشته می‌شود و با آمرزش گناهان و رحمت و خشنودی خدا به سوی اهل خود باز می گردی..

یادآوری: بهتر است با آدابی که در کتب زیارت آمده است بر حائر حضرت مشرف شوید و زیاراتی که از ائمه اطهار علیهم‌السلام وارد شده است مثل زیارت وارث، امین الله، جامعه کبیره را بخوانید کنید.

زیارت اباعبدالله الحسین علیه‌السلام در اربعین

شیخ طوسی در کتاب تهذیب و مصباح از حضرت امام حسن عسکری علیه‌السلام روایت کرده:

نشانه‌های مؤمن پنج چیز است: پنجاه و یک رکعت نماز گذاردن، که مراد هفده رکعت واجب، و سی و چهار رکعت نافله در هر شب و روز است، و **زیارت اربعین**، و انگشتر به دست راست نمودن، و پیشانی را در سجده بر خاک نهادن، و بلند گفتن «**بسم الله الرّحمن الرّحیم**»...

شیخ در دو کتاب تهذیب و مصباح از صفوان جمّال روایت کرده، که صفوان گفت: مولایم امام صادق علیه‌السلام درباره زیارت اربعین به من گفت: هنگامی که قسمت قابل توجهی از روز برآمده، بخوان.

السّلامُ عَلَى وَلِيِّ اللهِ وَحَبِيبِهِ السّلامُ عَلَى خَلِيلِ اللهِ وَنَجِيبِهِ السّلامُ عَلَى صَفِيِّ اللهِ وَابْنِ صَفِيِّهِ السّلامُ عَلَى الْحُسَيْنِ الْمَظْلُومِ الشَّهِيدِ السّلامُ عَلَى أَسِيرِ الْكُرُبَاتِ وَقَتِيلِ الْعَبَرَاتِ اللَّهُمَّ إِنِّي أَشْهَدُ أَنَّهُ وَلِيُّكَ وَابْنُ وَلِيِّكَ وَصَفِيُّكَ وَابْنُ صَفِيِّكَ الْفَائِزُ بِكَرَامَتِكَ أَكْرَمْتَهُ بِالشَّهَادَةِ وَحَبَوْتَهُ بِالسَّعَادَةِ وَاجْتَبَيْتَهُ بِطِيبِ الْوِلادَةِ وَجَعَلْتَهُ سَيِّداً مِنَ السَّادَةِ وَقَائِداً مِنَ الْقَادَةِ وَذَائِداً مِنَ الذَّادَةِ وَأَعْطَيْتَهُ مَوَارِيثَ الْأَنْبِيَاءِ وَجَعَلْتَهُ حُجَّةً عَلَى خَلْقِكَ مِنَ الْأَوْصِيَاءِ فَأَعْذَرَ فِي الدُّعَاءِ وَمَنَحَ النُّصْحَ وَبَذَلَ مُهْجَتَهُ

فيكَ لِيَسْتَنْقذَ عِبادَكَ مِنَ الْجَهالَةِ وَحَيْرَةِ الضَّلالَةِ وَقَدْ تَوازَرَ عَلَيْهِ مَنْ غَرَّتْهُ الدُّنْيا وَباعَ حَظَّهُ بِالْأَرْذَلِ الْأَدْنَى وَشَرى آخِرَتَهُ بِالثَّمَنِ الْأَوْكَسِ وَتَغَطْرَسَ وَتَرَدَّى فِي هَواهُ وَأَسْخَطَكَ وَأَسْخَطَ نَبِيَّكَ ، وَأَطاعَ مِنْ عِبادِكَ أَهْلَ الشِّقاقِ وَالنِّفاقِ وَحَمَلَةَ الْأَوْزارِ الْمُسْتَوْجِبِينَ النّارَ [لِلنَّارِ] فَجاهَدَهُمْ فِيكَ صابِراً مُحْتَسِباً حَتَّى سُفِكَ فِي طاعَتِكَ دَمُهُ وَاسْتُبِيحَ حَرِيمُهُ اللَّهُمَّ فَالْعَنْهُمْ لَعْناً وَبِيلاً وَعَذِّبْهُمْ عَذاباً أَلِيماً السَّلامُ عَلَيْكَ يا ابْنَ رَسُولِ اللهِ السَّلامُ عَلَيْكَ يَاابْنَ سَيِّدِ الْأَوْصِياءِ أَشْهَدُ أَنَّكَ أَمِينُ اللهِ وَابْنُ أَمِينِهِ عِشْتَ سَعِيداً وَمَضَيْتَ حَمِيداً وَمُتَّ فَقِيداً مَظْلُوماً شَهِيداً وَأَشْهَدُ أَنَّ اللهَ مُنْجِزٌ ما وَعَدَكَ وَمُهْلِكٌ مَنْ خَذَلَكَ وَمُعَذِّبٌ مَنْ قَتَلَكَ وَأَشْهَدُ أَنَّكَ وَفَيْتَ بِعَهْدِ اللهِ وَجاهَدْتَ فِي سَبِيلِهِ حَتَّى أَتاكَ الْيَقِينُ فَلَعَنَ اللهُ مَنْ قَتَلَكَ وَلَعَنَ اللهُ مَنْ ظَلَمَكَ وَلَعَنَ اللهُ أُمَّةً سَمِعَتْ بِذلِكَ فَرَضِيَتْ بِهِ، اللَّهُمَّ إِنِّي أُشْهِدُكَ أَنِّي وَلِيٌّ لِمَنْ والاهُ وَعَدُوٌّ لِمَنْ عاداهُ بِأَبِي أَنْتَ وَأُمِّي يا ابْنَ رَسُولِ اللهِ أَشْهَدُ أَنَّكَ كُنْتَ نُورا فِي الْأَصْلابِ الشّامِخَةِ وَالْأَرْحامِ الْمُطَهَّرَةِ [الطَّاهِرَةِ] لَمْ تُنَجِّسْكَ الْجاهِلِيَّةُ بِأَنْجاسِها وَلَمْ تُلْبِسْكَ

الْمُدْلَهِمّاتُ مِنْ ثِيَابِهَا وَأَشْهَدُ أَنَّكَ مِنْ دَعَائِمِ الدِّينِ وَأَرْكَانِ الْمُسْلِمِينَ وَمَعْقِلِ الْمُؤْمِنِينَ وَأَشْهَدُ أَنَّكَ الْإِمَامُ الْبَرّ التَّقِي الرضِيّ الزَّكِيُّ الْهَادِي الْمَهْدِيُّ وَأَشْهَدُ أَنَّ الْأَئِمَّةَ مِنْ وُلْدِكَ كَلِمَةُ التَّقْوَى وَأَعْلامُ الْهُدَى وَالْعُرْوَةُ الْوُثْقَى وَالْحُجّةُ عَلَى أَهْلِ الدُّنْيَا وَأَشْهَدُ أَنِّي بِكُم مُؤْمِنٌ وَ بِإِيَابِكُمْ مُوقِنٌ بِشَرَائِعِ دِينِي وَخَوَاتِيمِ عَمَلِي وَقَلْبِي لِقَلْبِكُمْ سِلْمٌ وَ أَمْرِي لِأَمْرِكُمْ مُتَّبِعٌ وَنُصْرَتِي لَكُمْ مُعَدَّةٌ حَتَّى يَأْذَنَ اللَّهُ لَكُمْ فَمَعَكُمْ مَعَكُمْ لا مَعَ عَدُوِّكُمْ صَلَوَاتُ اللَّهِ عَلَيْكُمْ وَعَلَى أَرْوَاحِكُمْ وَأَجْسَادِكُمْ [أَجْسَامِكُمْ] وَشَاهِدِكُمْ وَغَائِبِكُمْ وَظَاهِرِكُمْ وَبَاطِنِكُمْ آمِينَ رَبّ الْعَالَمِينَ.

ترجمه زیارت اربعین

سلام بر ولیّ خدا و حبیبش، سلام بر دوست خدا و نجیبش، سلام بر بنده برگزیده خدا و فرزند برگزیده‌اش، سلام بر حسین مظلوم شهید، سلام بر آن دچار گرفتاری‌ها و کشته اشک‌ها، خدایا من گواهی می‌دهم که حسین ولیّ تو و فرزند ولیّ تو، و فرزند برگزیده توست حسینی که به کرامتت رسیده، او را به شهادت گرامی داشتی، و به خوشبختی اختصاصش دادی، و به پاکی ولادت برگزیدی، و او راآقایی از آقایان، و پیشروی از

پیشرویان، و مدافعی از مدافعان حق قرار دادی، و میراث‌های پیامبران را به او عطا فرمودی، و او را از میان جانشینان حجّت بر بندگانت قرار دادی، و در دعوتش جای عذری باقی نگذاشت، و از خیرخواهی دریغ نورزید، و جانش را در راه تو بذل کرد، تا بندگانت را از جهالت و سرگردانی گمراهی برهاند، درحالی که بر علیه او به کمک هم برخاستند، کسانیکه دنیا مغرورشان کرد، و بهره واقعی خود را به فرومایه تر و پست تر چیز فروختند، و و آخرتشان را به کمترین بها به گردونه فروش گذاشتند، تکبّر کردند و خود را در دامن هوای نفس انداختند، تو را و پیامبرت را به خشم آوردند، و اطاعت کردند از میان بندگانت، اهل شکاف افکنی و نفاق و بارکشان گناهان سنگین، و سزاواران آتش را، پس با آنان درباره تو صابرانه و به حساب تو جهاد کرد، تا در طاعت تو خونش ریخته شد و حریمش مباح گشت خدایا آنان را لعنت کن لعنتی سنگین، و عذابشان کن عذابی دردناک، سلام بر تو ای فرزند رسول خدا، سلام بر تو ای فرزند سرور جانشینان، شهادت می‌دهم که تو امین خدا و فرزند امین اویی، خوشبخت زیستی، و ستوده درگذشتی، و از دنیا رفتی گم گشته، و مظلوم و شهید، گواهی می‌دهم که خدا وفاکننده است آنچه را به تو وعده داده، و نابودکننده کسانی را که از یاری‌ات دریغ ورزیدند، و عذاب کننده کسانی را که تو را کشتند، و گواهی می‌دهم که تو به عهد خدا وفا کردید و در

راهش به به جهاد برخاستی تا مرگ فرا رسید، پس خدا لعنت کند کسانی را که تو را کشتند، و به تو ستم کردند، و این جریان را شنیدند و به آن خشنود شدند، خدای من تو را شاهد می‌گیرم که من دوستم با آنان که او را دوست دارند، و دشمن با آنان که با او دشمن‌ند، پدر و مادرم فدایت ای فرزند رسول خدا، گواهی می‌دهم که تو در صلب‌های بلندمرتبه و رحم‌های پاک نوری بودی، جاهلیت با ناپاکی‌هایش تو را آلوده نکرد، و از جامه‌های تیره و تارش به تو نپوشاند، و گواهی می‌دهم که تو از ستون‌های دین، و پایه‌های مسلمانان، و پناهگاه مردم مؤمنی، و گواهی می‌دهم که پیشوای نیکوکار، با تقوا، راضی به مقدرات حق، پاکیزه، هدایت کننده، و هدایت شده‌ای، و گواهی می‌دهم که امامان از فرزندانت، اصل تقوا، و نشانه‌های هدایت، و دستگیره محکم، و حجّت بر اهل دنیا هستند و گواهی می‌دهم که من به یقین مؤمن به شمایم، و به بازگشتتان یقین دارم، براساس قوانین دینم، و عواقب عملم، و قبلم با قلبتان در صلح، و کارم پیرو کارتان، و یاری‌ام برای شما آماده است، تا خدا به شما اجازه دهد، پس با شمایم نه با دشمنانتان، درودهای خدا بر شما، و بر ارواح و پیکرهایتان، و بر حاضر و غایبتان، و بر ظاهر و باطنتان، آمین ای پروردگار جهانیان.

پس دو رکعت نماز می‌خوانی، و به آنچه می‌خواهی دعا می‌کنی و برمی‌گردی.

دعای پایانی

زیاد خون به دلت کرده‌ام حلالم کن
تو خوب بوده‌ای و من بدم حلالم کن

چقدر قدر تو مخفی است بین ما مردم
در آسمان و زمین محترم ، حلالم کن

همه امید من این چشم‌های دریایی است
میان گریه شبی باز هم حلالم کن

تو از سلاله‌ی زهرای مهربان هستی
به حقّ فاطمه‌ی بی حرم حلالم کن

مرا به خیل گناهم نگیر آقا جان
تو را به چادر زهرا قسم حلالم کن

(شعر: وحیدمحمدی)

التماس دعا